



SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 22

ÚVODNÍK

MŮJ PÁN A MŮJ BŮH

Potom řekl Tomášovi: „Vztáhni svůj prst sem a pohleď na mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož ji do mého boku; a nebud' nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl slovy: „Můj Pán a můj Bůh.“ Jan 20,27 – 28

Učedníci mají za sebou jedno z největších zklamání svého života. Setkali se s Ježíšem a uvěřili, že je zaslíbeným Mesiášem. Uvěřili, že přišel obnovit království pro Izrael. Odmítali přijmout jeho slova o tom, že má trpět a má být zabit. Prostě to nesešlo k jejich představě Mesiáše a také si to samozřejmě nepřáli. Jenomže se to stalo. Židovští starší a kněží ho zatkli, vydali do rukou Piláta, resp. římské vlády a Ježíš byl ukřižován, zemřel a byl pohřben. K tomu všemu si mohli učedníci spočítat, že ani oni nejsou v bezpečí. Mistr je mrtev, je čas začít pronásledovat jeho žáky.

Jenže začnou se dít podivné věci. Nejprve ženy nenajdou Ježíšovo tělo v hrobě a Petr pravděpodobně s Janem najdou v hrobě jen pohřební oděv. Jan pohledně a uvěří. Potom se vzkříšený Ježíš setkává s Marií Magdalskou a ta to oznamuje učedníkům. Nakonec Ježíš projde dveřmi a stojí uprostřed vystrašených učedníků. Ukáže jim své rány a strach vystřídá radost. To, co nemohli pochopit za Ježíšova pozemského života, se stává skutečností. Ježíš nesl naše hříchy, zemřel a byl pohřben, ale smrt Ho neudržela ve své moci. Byl vzkříšen. Dějiny mají od tohoto okamžiku svůj střed. Starozákonní věřící vyhlíželi tuto událost spásy, novozákonní věřící se dívají zpět k této události.

Jeden z učedníků má ale smůlu. Tomáš mezi nimi nebyl. A připadá mu to celé divné. Jak by mohl Ježíš přijít mezi učedníky? Kdo ví, kdo to vlastně byl. A tak čeká osm dnů. Také se ti někdy stalo, že ti nějaké Boží jednání připadalo neuvěřitelné? Prostě ses s tím nikdy nesetkal. Celou dobu naší školní docházky na všech typech škol jsme byli přesvědčováni, že žijeme v uzavřeném systému. Něco popsali přírodní vědy a to je neměnné. Když někdo umře, tak je mrtvý a hotovo. Něčemu podobnému asi věřil Tomáš, i když naše vzdělání neabsolvoval.

**Ježíš je Pán,
který má
oprávněný
nárok na náš
život.
Není jen
Spasitel,
je také Pán.**

Jenomže náš vesmír není uzavřený systém. Je to otevřený systém, do kterého může Stvořitel zasáhnout zvenku. A v případě Ježíše zasáhl. Ježíš byl vzkříšen. Tomáš už nepotřebuje sahat do ran v Ježíšových rukou a boku. Uvěřil. Znal Ježíše jako člověka. A Ježíš byl skutečný člověk, protože by jinak nemohl zaplatit za naše hříchy. Znal Ježíše i jako Pána, kterého se rozhodl poslouchat a nyní své rozhodnutí opakuje a potvrzuje.

Ježíš je Pán, který má oprávněný nárok na náš život. Není jen Spasitel, je také Pán. A uznává Ho také jako Boha. Ježíš byl od věků, byl při stvoření a sám stvořen nebyl. Ježíš byl úplný člověk a úplný Bůh. Je to nad naše chápání. Stejně jako je nad naše chápání, že Ho Bůh vzkřísil z mrtvých. Nemusíme tomu předně rozumět, potřebujeme tomu předně uvěřit.

Vzkříšení je natolik závažný fakt, že nás o něm Bůh nenechává na pochybách. Ježíš se zjevil Petrovi, učedníkům a to opakovaně, skupině pětiset bratří, Jakubovi, apoštolům a Pavlovi. O těch všech se píše v 1. Korintským 15. Pavel psal tato fakta za života většiny těch, kteří se se vzkříšeným Kristem setkali. Vzkříšení Pána Ježíše je natolik zásadní, že bez něj by byla naše víra marná. Pokud by Ježíš nebyl vzkříšen, byli bychom stále ve svých hříších. Bohu díky tomu tak není, ale On žije. Naše hříchy jsou odpuštěny. Jako Bůh vzkřísil Ježíše, tak vzkřísí nás, pokud se nedožijeme Jeho příchodu ještě v tomto těle.

Ježíš Tomáše povzbuzoval k víře. Nezlobil se na něj, že chce důkaz. Vzkříšení je totiž fakt, nikoli iluze a tak je legitimní fakta chtít.

Pán Ježíš hledí do budoucnosti, až do naší současnosti. Ježíš mu řekl: „Že jsi mne viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Jan 20,29 To se týká mě a Tebe. Neviděli jsme a uvěřili. Týká se to našich současníků – nevidí a mohou uvěřit.

Velikonoce jsou připomínkou Boží spásy. Přeji každému z vás jejich radostnou oslavu a těm, kteří se s Ježíšem dosud nesetkali, přeji, aby mohli brzy vyznat s Tomášem: **MŮJ PÁN A MŮJ BŮH.**

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři,
toto číslo dostáváte do rukou právě na velikonoční neděli.

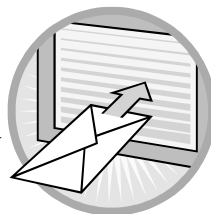
V případě, že si ho necháváte posílat emailem, už jste ho dostali dřív a pokud ho stále ještě kupujete, můžete si o něj napsat do kanceláře (paha@kaes.cz) a bude Vám chodit pravidelně a zdarma.

V tomto čísle se vrátíme zpátky v několika svědectvích k akcím, které v poslední době proběhly a doufám, že i pro Vás budou povzbuzením.

Občerstvení a potěšení od našeho vzkříšeného Pána

Vám přeje

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://praha.kaes.cz/)

„K PRONÁJMU“

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Smích, nejlepší lék? 2

Otec 4

Výzva Rady KS 5

Zkus to znovu!6

Tanec Davida

Nedávno jsem začala chodit pondělky a pátky na IHOP Prague (International House Of Prayer) a tak jsem se dověděla o chystaném semináři (workshopu). Byl na téma Tanec Davida a tento workshop se uskutečnil v sobotu 20.3. na Žertvách, kde se i IHOPP schází.

Ráda tančím, a tak jsem si řekla: proč to nezkusit? Věděla jsem, že tam půjde i moje kamarádka, tak bych tam aspoň nebyla sama. Ale po dobu semináře jsem zjistila, že i kdybych tam byla sama, bez mých kamarádek (po příchodu jsem zjistila, že tam je i další ☺), tak jsem sama určitě nebyla! Protože Bůh tam přebýval se mnou!

Ale dost bylo „omáčky“. Seminář začal tím, že nás Helenka Šabatková, která seminář vedla, přivítala a hned se pustila do vysvětlování a představování, čím David vlastně chválil a uctíval Boha. My jsme si to hned zkusili v praxi. Nikdy mě nenapadlo, že se toho dá dělat tolik! ☺ Nejdřív jsme zkusili chytit rytmus, poté pochodovat na místě, dupat, zvedat ruce, chodit po místnosti, běhat, skákat a točit se dokola. Také k tomu patří modlení se v jazyku, abychom probudili našeho Ducha a mohli jsme přijmout ducha tance. Těmito zkouškami, co sami dovedeme, jsme se vzájemně oťukali a už jsme se před sebou nestyděli

(to si nedokážete představit, jak je to těžký se otevřít před „cizími“ lidmi..). To vše jsme zkusili za doprovodu hudby a pak začali zpívat různé chvály a my jsme se nechali vést



Duchem svatým. Rozptýlili jsme se po místnosti, někteří chválili tancem, jiní si vzali prapory, které byly k dispozici, a takhle jsme v naprosté jednotě chválili a uctívali Boha. V tom okamžiku nebyl v místnosti člověk, kterého by se Bůh nedotkl.

Přišla chvíle ztišení a ke každému Bůh promlouval a dotýkal se. Bylo to velmi požehnané a posilující. Po chvíli jsme zase vyskočili na nohy a skotočili před Pánem a naším Krá-

lem ☺. Po dvou hodinách intenzivního pohybu, jsme si udělali krátkou přestávku (někteří si stěžovali, že je těch 15 minut moc dlouhá doba ☺). Po přestávce násle-

dovala ještě intenzivnější dvouhodinovka, při které jsme se přimlouvali za český národ. Za to, aby Bůh probudil církev a mohla vyjít do boje, aby se nebála, ale byla posílená vědomím toho, že Bůh je s námi! Také jsme se modlili za českou mládež, za vrstevníky všude kolem nás. Abychom ji měli na mysli a také jim přinesli dobrou zvěst.

Myslím, že vše, co se událo toho odpoledne, nebylo jen tak pro nic za nic. Toho odpoledne se „něco“ prolomilo. Mnoho z nás si uvědo-

milo, že nic není na lehkou váhu a musíme začít s přípravami na boj hned teď. Bůh nás povolává a nechce, abychom vespávali dál. Chce, abychom byli to vítězné vojsko, které bude oslavovat s Ním v nebesích. Nespěme a nebudme líní v tom, že máme ještě čas, protože čas je to, co nemáme. Pojdme začít bojovat společně za naše město, za naši církev!

lilly

Smích, nejlepší lék? Ne! Nejlepší začátek boje!!

Měla to být neděle jako jiná. Přijet na půl devátou do sboru, pomoci mamce s přípravou svačiny a nošením různých věcí. Ale to se nestalo. Den předtím, jsem totiž byla na skvělém semináři o tanci krále Davida. A tam se můj duch probudil a začal se projevoval ☺. Tato neděle byla tak jiná tím, že jsem přespávala u Kajush, která také byla na tom semináři. Tak jsem do sboru nemusela tak brzo.

Plánovaly jsme, že dojedeme do sboru na začátek v 9:30. To se nám ale díky různým důvodům nepovedlo (dlouhá snídáně, klidná chůze na bus a následné ujetí autobusu, než jsme tam stihly dojít). Takže jsme přišly až v deset. To nás ale mrzelo. Vždyť jsme chtěly být přeci hlavně na chválách, abychom mohly tančit a chválit s prapory! Stihly jsme alespoň poslední dvě písničky, tak jsme neváhaly a doběhly jsme na podium, kde jsme si od sester půjčily prapory. A i když jsme s prapory byly vzuadu, cítily jsme, že přichází změna, něco nového.

Po chválách pokračovalo kázání a slova se ujal Karel Petkov. Jen co prohodil prv-

ních pár vět, jsme se na sebe s úsměvem podívaly a řekly jsme si: Jo! To je ono, to je přesně to, co je potřeba. Vždyť na tom semináři jsme říkali související, ne-li stejné věci! ☺

A tady to začalo, nejdřív jsme se usmívaly. Ale pak Karel řekl něco jako „...chceme, aby Duch svatý na nás sestoupil..“ A dostaly jsme záchvat smíchu: ne že bychom se smály jeho slovům, ale v tu samou chvíli na nás opravdu Duch svatý sestoupil a my jsme se musely smát. Na tom sobotním semináři se nám to stalo několikrát, i pak cestou domů, tak jsme věděly „na čem jsme“ ☺. Snažily jsme se nesmát, takže těch 5 minut, co jsme tam seděly, se mohly jevit, jako že děsně vyrušujeme (tímto se všem u nás ve sboru omlouvám), protože přidušený smích je mnohdy horší než smích naplno. Tudíž jsme jednohlasně vyběhly ven z budovy a tam jsme se smály asi dalších 5 minut a fakt to nešlo zastavit ☺. Poté, co jsme už trochu zvládaly mluvit, jsme si řekly, že se půjdeme projít. Vyšly jsme ven z areálu na ulici a ještě jsme se smály, tančily, poskakovaly a pak jsme se začaly modlit v jazycích. Bitva o naše město začala. Začaly jsme se modlit za náš sbor, za lidi v něm. Aby

se jich Bůh dotkl a promlouval k nim, zatímco tam Karel kázal. Modlily jsme se za naše město, že se bez boje nevzdáme. Praha patří Bohu už teď a my jen musíme promluvit ještě k těm lidem, co tu žijí. Provolávali jsme Boží slávu nad Prahou, nad církvemi v Praze. Za jednotu. Kajush mi pak řekla trefný postřeh, přirovnání – Znáte ty pískové, barevné obrázky? Jemný písek je s vodou uzavřen ve skle a podle toho, jak ho nakloníte, takový vám udělá obrazec. A toho písku je potřeba hodně, aby byl vidět nějaký pohyb, v konečné fázi obrázek. Ale co kdyby toho písku bylo málo? Nebo kdyby ten písek byl rozptýlený, třeba po dvojicích – to by z toho asi žádný obrázek nebyl. Církev je jako ten pískový obrázek. K čemu budou jeden, dva, tři jedinci, kteří se budou o něco pokoušet a ostatní budou jen nečinně přihlížet? Co když ale spojíme naše síly dohromady? Může se ten obraz změnit? Já věřím, že ano! Nenechávejme si naše obdarování pro sebe a předstupme společně před Boží trůn.

lilly

PURIM

Nevím jak vy, ale já jsem ve svém životě biblické svátky zas tak často neslavila. A tak se pokaždé těším... Biblické svátky mají určitou logiku a symboliku a některé významy svátků ještě čekají na své naplnění. Např. se říká, že se Ježíš asi narodil na Svátek stánků - Slovo se stalo tělem. A pravděpodobně o Svátku stánků se Ježíš opět vrátí, dojde k vytržení církve a budeme mít nová těla - své nové stánky.

vycpaná podoba Hamana, jež byla nakonec spálena. V celé knize Ester není ani jednou jmenován Bůh. Snad proto, že při slavnosti se někteří opili, a tak by někdo mohl omylem klnout jménu Hospodinovu stejně jako Hamanovu.

Tolik Biblický slovník.



28. února jsme na regionu slavili jarní svátek Purim.

Ze zajímavostí z Biblického slovníku bych vybrala:

O svátku Purim se čte kniha Ester. Kdykoli předčítatel vysloví jméno Haman, zvolá celé shromáždění:

„Vyhlazeno budiž jeho jméno.“ Kdykoli je vysloveno jméno Ester, volá shromáždění: „Požehnaná budiž Ester.“

Slavnosti předchází půst, lidé se navzájem obdarovávají. Zbytek slavnosti se tráví vesele za zpěvu a radovánek. Na střechách byly stavěny šibenice a na nich věšena

Děti v nedělkách předem četly a hrály příběh královny Ester. Na shromáždění si mnozí přinesli škrabošky a hlučné nástroje, například řehtačky. Byla přečtena celá kniha Ester. Kdykoli bylo přečteno jméno nepřítele Hamana, začalo celé shromáždění hlučet.

Po shromáždění jsme se občerstvovali různými druhy pečiva - nechyběly ani Hamanovy uši a cukroví královny Ester. Mohli jsme se radovat, protože i tentokrát Haman, jenž se snažil vyhladit celý židovský národ, prohrál a Boží lid zvítězil. Ne pokaždé však Židé vítězili nad svými nepřáteli.

Když před Pilátem lehkomyšlně volali:

„Ukřižuj ho a jeho krev na nás a na naše děti“, jistě netušili, kolikrát se toto slovo nad nimi naplní a kolikrát se budou různí nepřátelé snažit vyhubit židovský národ.

Ale Hospodin, který zůstává v knize Ester v pozadí, Jehož jméno zde není zmíněno ani jedinkrát, bude mít v dějinách konečné slovo.

U Něj je též vysvobození pro izraelský národ.

Katka Klesniřová, region Střed

OTEC

Je pátek odpoledne a ty se autem vracíš domů. Ladiš rádio. Zprávy hlásí o nějaké bezvýznamné věci – kdesi v daleké vesnici zemřeli tři lidé na nějakou neznámou chřipku, o které nikdy nikdo neslyšel. Této zprávě nevěnuješ příliš pozornosti.



V pondělí, když se vzbudíš, slyšíš, že mrtví už nejsou jen tři, ale zemřelo už 30 tisíc lidí ve vzdálených krajích Indie. Kontrolní zdravotní úřad Spojených států vysílá lidi, aby to zkontrolovali.

V úterý se to stává nejdůležitější zprávou na první straně všech novin, protože se to už netýká jen Indie, ale i Pákistánu a Afganistanu. Zpráva vychází ve všech denících. Říkají tomu „Tajemná chřipka“ a všichni se ptají: „Jak ji dostaneme pod kontrolu?“

V Evropě nastává panika a hranice se zavírají. Ve večerních zprávách slyšíš zprávy z Francie, kde se mluví o jednom mrtvém muži, který zemřel v nemocnici na „tajemnou chřipku“.

Zprávy hovoří, že když máš tento virus, týden si ani neuvědomuješ, že ho máš. Pak máš čtyři dny hrozné bolesti a pak zemřeš.

I Velká Británie zavírá hranice, ale je pozdě. Na druhý den prezident USA zavírá hranice, aby se vyhnuli nákaze, dokud nebude nalezen lék.

Následující den se lidé shromáždí v kostelích, aby se modlili za lék, když tu někdo vstoupí a říká: „Zapněte rádio a poslouchajte zprávy! Dvě ženy zemřely v New Yorku.“ Zdá se, že chřipka zasáhla celý svět.

Vědci pokračují v hledání protilátky, ale zdá se, že nic nezabírá. Brzy přijde dlouho očekávaná zpráva: „Byl rozluštěn DNA kód viru. Může se vyrobit protilátka. Je však potřebná krev někoho, kdo není nakažený. A hned se šíří výzva, aby všichni šli do nejbližší nemocnice a dali si udělat krevní testy.“

Z vlastní vůle tam jdeš s celou rodinou. Spolu s ostatními se ptáte: „Co se stane? Bude toto konec světa?“

V nemocnici po testech přijde lékař a vyvolává jedno jméno. Nejmenší z tvých dětí stojí u tebe, tahá tě za kabát a říká: „Tati, to je moje jméno!“

Dřív než se vzpamatuješ, vezmou ti tvého syna a ty křičíš: „Počkejte!“ A oni odpoví: „Všechno bude dobré, jeho krev je čistá. Věříme, že má správnou krevní skupinu.“

Za pět minut vyjde lékař zpět, směje se a křičí. Je to poprvé po týdnu, co vidíš někoho se smát.

Lékař jde k tobě a říká: „Děkujeme, pane, krev vašeho syna je čistá, můžeme vyrobit protilátku...“

Zpráva se šíří všemi směry, lidé pláčou a křičí radostí.

Tehdy znovu k tobě a tvé ženě přichází lékař a říká: „Můžeme si s vámi chvíli pohovořit? Jde o to, že jsme nepočítali s tím, že dárcem bude dítě. Potřebujeme, abyste podepsali papíry na darování krve.“

Zatímco čteš papíry, uvědomíš si, že tam není specifikované množství krve a ptáš se: „Kolik krve?“

Lékařův úsměv zmizí a on odpoví: „Nevěděli jsme, že to bude dítě. Nebyli jsme na to připravení. Potřebujeme použít všechnu krev!“

Nevěříš tomu a snažíš se oponovat: „Ale... ale.“



Lékař pokračuje a naléhá: „Nerozumíte, mluvíme o léku pro celý svět! Prosím vás, podepište. Potřebujeme všechnu krev!“

Ptáš se: „Ale nemůžete mu dát transfúzi?“

Odpověď: „Jak najdeme další čistou krev, uděláme to... Podepíšete? Prosím! Podepište!!!“

V tichosti, aniž bys cítil prsty ruky, která svírá pero, podepisuješ.

Ptají se tě: „Chcete vidět vašeho syna?“

Krácíš do sálu první pomoci, kde sedí tvůj syn a ptá se tě: „Tati, mami, co se děje?“

Bereš jeho ruku do své a říkáš mu: „Synáčku, tvoje matka a já tě velmi milujeme, milujeme tě a nikdy nedovolíme, aby se ti stalo něco, co není nevyhnutelné. Chápeš?“

A když se lékař vrátí, říká: „Je mi líto, ale musíme začít, lidé na celém světě umírají...“

Odešel bys? Mohl by ses otočit a nechat svého syna tam, zatímco on říká: „Tati, mami, proč mě necháváte samotného?“

Týden na to, zatímco pochovávaš svého syna, jeden z pozvaných na pohřeb je doma a spí, další nepřišli, protože šli raději na procházku nebo na fotbal, jiní přišli na pohřeb s falešným úsměvem a tváří se, že je to opravdu dojemná.

Chtěl bys všechno zastavit a křičet: „Můj syn zemřel kvůli vám!!! Zajímá vás to vůbec?“

Často je to přesně to, co Bůh chce říci nám: „Můj syn zemřel pro vás a vy nedokážete pochopit, jak vás miluji.“

Je zvláštní vidět, jak lehce lidé odmítají Boha a pak se ptají, proč je na tom svět stále hůř.

Je zvláštní vidět, jak věříme všemu, co píšou noviny, ale neustále pochybujeme o tom, co říká Bible.

Je zvláštní, jak se den co den namáháme, abychom měli co největší majetek na zemi, a nevěnujeme ani minutu tomu, abychom si nahromadili poklady v nebi.

Je zvláštní, když někdo říká: věřím v Boha, ale svými skutky dokazuje, že má jiné úmysly.

Je zvláštní, jak posíláme tisíce žertovných emailů, které se hned rozšíří, jako oheň, ale když bychom měli poslat email něco, co se týká Boha, dvakrát se rozmyslíme, jestli to uděláme.

Je zvláštní, jak kruté, vulgární a obscénní scény se volně pohybují ve virtuálním prostoru, zatímco rozhovor o Ježíši je ve školách a na pracovištích utuláný.

Je to zvláštní, že?

Je zvláštní, že se víc staráme o to, co si pomyslí lidé, než o to, co si myslí Bůh o nás.

Výzva Rady KS

A proto ještě teď, praví Hospodin, vraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a truchlením! Roztrhněte svá srdce, a ne pláště své, k Hospodinu, svému Bohu, vraťte se; je přece milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a který od zla upouští.

Kdo ví? Třeba se rozmyslí, pohnut lítostí, a požehnání nám zanechá, aby zas byly moučné oběti a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.

Ať na Sionu troubí polnice, vyhlaste půst, všechny svolajte!

Shromážděte lid, posvěťte shromáždění, sezeďte starce, shromážděte děti i malé kojence. Ženich ať vyjde z ložnice a nevěsta ze svého pokoje.

Kněží, kteří Hospodinu sloužíte, plačte mezi síní a oltářem!

Proste: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej posměchu své dědictví, ať nejsou pořekadlem pro pohany! Proč se má říkat mezi národy: `Jejich Bůh? Co je s ním?`“

Hospodin se pak rozhorlí pro svou zem a nad svým lidem se slituje.

Hospodin svému lidu odpoví: „Hle, posílám vám obilí, víno a olej do sytosti!

Nevydám vás už nikdy víc posměchu mezi pohany.“

Joel 2:12 - 19

*Z důvodu, že mnozí sourozenci v KS zakoušejí zápasy, rozhodli jsme jako Rada a vyhlašujeme na den Letnic (23. května) půst pro celá Křesťanská společenství. **Sjednoťme se v půstu a modlitbách za celá KS. Tématem ať je „Čerstvé vanutí Ducha svatého“** v našich společenstvích.*

Modlete se za:

- vaše **vedoucí** a žehnejte jim, aby rostla jejich víra a
 - aby **obstáli v tlacích a zkouškách** a vyrostla jejich vytrvalost
 - ať jsou **horliví a smělí** v následování Pána Ježíše
 - ať jsou **věrní v pravdě a laskaví** ve slovech i činech
 - ať slyší **Slovo Pána** a Boží lid **uvádějí na čerstvou pastvu**
 - ať **dobře spravují své rodiny** a **dobře nakládají s časem**
 - přikryjte je svými modlitbami **před selháním a odpadnutím**
- každého jednoho, aby **rozpoznal a naplnil Boží vůli a povolání** ve svém životě
- aby církev (KS) byla vždy „**přístavem**“ pro všechny skupiny lidí
- **oheň Ducha svatého pro zvěstování evangelia** v každý čas a na každém místě
- bratry a sestry, **ať se umíme napomínat v lásce i pravdě** a povzbuzovat od lenosti
- všechny **vlažné a zahleděné do tohoto světa**, ať se jejich oči otevřou
- **vanutí Ducha svatého na bohoslužbách a na domácích skupinkách**
- **povstání zástupu modlitebníků, přímluvců a bojovníků**

Joel 2, 12 – 19 přečtete tento den ve svých shromážděních a vyhradte i při bohoslužbách zvláštní čas na modlitby.

Modlete se a žehnejte také nejbližším sborům KS na všechny světové strany, ať se tento den propojí žehnáním napříč celou naší zemí.

Budeme rádi, když nám potom napíšete, jak jste tento modlitební den prožili ve Vašich společenstvích.

Tento den (23. května) je také (už desátý) **Světový den modliteb**, který v ČR koordinuje KMS a ČEA a tento den je také celostátní modlitební setkání křesťanů různých církví v Praze v Betlémské kapli od 14 hodin a také v Českém Těšíně.

Chceme vás tímto **vyzvat a povzbudit k připojení se k těmto modlitbám Světového dne modliteb**. Podrobnější informace najdete v Životě víry a na webu KMS.

Rada OKS

Zkus to znovu!

Pozval jsem svého přítele, se kterým se vídám na sportovním poli, na mládežnickou (protože je mlád :-)) křesťanskou akci „Šestá“.

Už se mnou byl na vánočním sborovém představení, kde se mu velmi líbilo, a tak toto pozvání přijal.

Na únorovou „Šestou“ byl naplánován koncert: jednak naši skvělé skupiny Mlask, a pak také skupiny Chateel ze Slovenska.

Dva týdny před akcí jsem se ujistil, že vše platí. Můj kamarád se těšil, vše vypadalo nadějně - ale... Jak se někam vloudí slovo ale, tak bývá problém.

V pátek (v ten pátek před „Šestou“) jsem dostal omluvnou SMS, že z naší výpravy nic nebude. Byl jsem smutný - vždyť jsme se za to doma věrně modlili.

V sobotu vyrazily naše dcery do sborových prostor, aby tam strávily čas pro každého, kdo zná naše sourozence ze Slovenska, velmi vzácný. Čas v obecnství s Bohem i s lidmi. Čas, kdy Bůh připomíná chváličům, koho a proč chválit. Zkrát-



ka, sešli se tam všichni, kdo měli co do činění s plánovaným koncertem a soustředili svou pozornost správným směrem.

V neděli před obědem se mě jedna z mých dcer zeptala, jestli jdu na Šestou. Po mém zavrtění hlavou vykřikla: „Cože?“ a rozhostilo se smutné ticho. Pak jí ale Bůh něco připo-

mněl. Vyřídila mi vzkaz, který slyšela v sobotní podvečer z úst Mirka Hoblíka, ale je jasné, že to byl hlas našeho Pána. Že ti z nás, kdo někoho pozvali na koncert a nevyšlo to, mají své pozvání ještě zopakovat. „Tati, zavolej mu znovu“, rozneslo se kuchyní.

Moje mysl se vzpírala. Nerad totiž někoho přemlouvám, jistě měl své důvody. Ale bylo tu Boží slovo, dost konkrétní Boží slovo. A tak jsem jako by nic odešel do ložnice. Následovalo pár minut, ve kterých mě Bůh usvědčil z neposlušnosti. S radostí jsem pak vzal do ruky mobil a zavolaal. Na druhém konci drátu se k mému úžasu ozvalo něco v tom smyslu, že mi dotyčný právě chtěl volat, jestli by to ještě šlo, že by vlastně dneska mohl.

Do kuchyně jsem se vrátil jako zkrátly Beránek :-)

Miloš Padevět

Jarňáky 2010



Jako i minulý rok jsem se rozhodl strávit jarní prázdniny na horách s mládeží KSka (pořádaných společně s Biblickou jednotou) pod vedením Briana (a dalších prima vedoucích). Na rozdíl od minulého roku jsme nebydleli v pensionu Iris, ale v pensionu Vínor, který je o 1,7 km dál od městečka Horní Maršov.

Kromě lyžování, u kterého jsme si užili spoustu legrace, jsme běžkovali, dělali

sněžné bitvy, hráli různé stolní hry, chválili Pána, měli křesťanské programy a v neposlední řadě jsme debatovali o spoustě témat (např. o tom, co vyplývá z určitých pasáží knihy „Hranice v chození“).

Opět se také pořádaly dva turnusy. Na druhém turnusu nás bylo celkem 16 (z toho 5 lidí z CB). Jsem rád, že jsem je na jarňákách mohl



více poznat i u takových aktivit, jako je řešení problémů v kuchyni s rozmočenými houskovými knedlíky za pomoci mikrovlnné trouby. Moc rád na ně vzpomínám a nemůžu se dočkat dalších jarňáků.

Byl to krásný, klidný a pozeňnaný čas.

Šimon Alabec

Celosborová modlitební stále žije!

Jednou za měsíc se náš sbor sejde, aby se společně modlil. Jsou to dvě hodiny v měsíci, kdy se sjednotíme v přímlovách za náš sbor i za další aktuální potřeby jak Církve, tak naší republiky.

Modlitební začíná vždy chválou. Při ní nás Pán nadpřirozeně spojí dohromady, i když jsme poskládáni ze všech regionů a moc se neznáme. Snažíme se modlit s poznáním Jeho vůle a v Boží autoritě. Modlitby „z pléna“ se střídají podle potřeby s malými skupinkami. **Prorokování, mluvení v jazycích, jakožto i ostatní dary jsou vítány a očekávány.**

Již několikrát jsme část modlitební, po dohodě s pastory, rezervovali **pro jednotlivé regiony**. Vedoucí regionů účastníky krátce seznámili s prioritami, pozitivy i problémy toho kterého regionu. Modlili jsme se, žehnali, čekali na Jeho slovo a On pokaždé jasně promluvil. Je to pomoc a povzbuzení pro regiony i všechny přítomné.

Platí i dále, že je možné se s vedením modlitební domluvit a naplánovat **modlitby za některý z regionů, nebo jinou sborovou skupinu** (tým služebníků, mládež, nedělkáři, hudební skupina). Dvouhodinka uběhne velice rychle a mívám jistotu, že to nebyl promar-

něný čas. Můj ani ostatních, jak jsem od nich vyzvěděla. Osobně si dokonce myslím, že je to jeden z klíčových časů pro život našeho sboru. Rozcházejme se s hřejivým pocitem dobře vykonané práce obdivování Boží blízkostí i sebou navzájem.

Celosborová modlitební bývá většinou každé druhé pondělí v měsíci v knihovně sborové budovy Na Žertvách 23. Místa je dosti, tak přijď někdy i Ty. Začínáme v 18 hodin, **příště 12. dubna.**

Za modlitebně prorocký tým

Nanda

SEMINÁŘ O MOCI DUCHA SVATÉHO

V rámci pravidelných setkávání sborových služebníků jsme letos zařadili jeden specializovaný seminář. V sobotu 5. 6. bude sloužit Peter Game na výše zmíněné téma. Bude se věnovat otázkám „Kdo je Duch svatý?“, „Jak přijmout křest a dary Ducha svatého“ a „Slyšení hlasu Ducha svatého“.

Seminář je otevřený pro všechny členy KS Praha.

Seminář bude ve sborových prostorách Na Žertvách 23 v čase 9:00 - 12:00 a 13:30 - 16:30.

Na seminář naváže Peter kázáním na sborovém shromáždění v neděli 6. 6. od 15:00 v KD Ládví.

Povzbuzuji vás k účasti. Jsem přesvědčen, že je čas vstoupit s novou silou do projevů Ducha svatého a mám naději, že nám k tomu tento seminář pomůže.

Lubomír Ondráček

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Kdopak by se vlka bál

České filmy se v této rubrice mnoho neobjevují. Za více než tři roky to byl snad jen Václav s Ivanem Trojanem v hlavní roli. Rád bych tento nedostatek napravil. Produkce naší kinematografie je sice v posledních letech co se týká kvality dost podprůměrná, ale přece jen se občas objeví něco, co za zhlédnutí stojí.

Jedním ze snímků přechýlajících nad současnou produkci našeho filmového průmyslu je i zajímavý film Kdopak by se Vlka bál, režírovaný Marií Procházkovou.

Pětiletá Terežka (Dorotka Dědková) má ukázkově šťastné dětství. Maminka (Jitka Čvančarová) je zpěvačkou vážné hudby a tatínek (Pavel Řezníček) pracuje na dobře placeném místě na letišti. Vzájemné bezproblémové vztahy začnou skřípat, když po šesti letech přiletí do Prahy známý violoncellista Patrik, ze kterého se vyklubá její skutečný otec. Nabídne mamince turné po Japonsku s následnou možností vzestupu kariéry. Vztah Patrika k dceři je ale velmi chladný a její k němu ještě horší, na rozdíl od otčima, se kterým se mají velmi rádi. Terežka je z nastalé situace hodně zmatená, ztrácí půdu pod nohama a podezírá maminku pro podivné chování, že je mimo-



zemšťan. Neví, co má dělat. Naštěstí má ve školce kamaráda, který je pro ni velkou oporou. Od něj dostane radu, aby píchla maminku vidličkou a podle reakce poznala, co je zač.

Terežčin příběh je úzce provázán s její oblíbenou pohádkou o Červené Karkulce, kde vlk ztělesňuje strach ze ztráty jistot, které poskytuje malým dětem kvalitní vztah rodičů. Umně zakomponované animace příběh příjemně oživují.

Kdybych si film měl vybírat podle toho jak je nebo není zápletka originální, zcela jistě bych ho nikdy neviděl. Ale už upoutávky v televizi na mne udělaly dobrý dojem a času stráveného před obrazovkou jsem pak nelitoval.

Tato výtečně zpracovaná „banalita“ je skvělou inspirativní sondou do dětské duše. Umožňuje několik zásadně rozdílných pohledů. Film je tak sledovatelný pro každého v rodině a přívlastek rodinný nese právem. Dětské role působí přirozeně, mimo jiné i proto, že dětem nejsou vkládána do úst slova, která by nikdy nemohla vyslovit.

Na ČSFD má snímek vyprávěný převážně z pohledu dítěte, skvělých 70%. Na DVD je k dostání zatím okolo 260 Kč. To je dost. Případným zájemcům mohu ale půjčit legální nahrávku nedávno pořízenou z televize.

Pavel Rosecký

Světový den modliteb

23. května 2010



Svatodušní neděle
23. května
od 14:00

Betlémská kapele

Betlémské nám., Praha 1
blízko stanice metra B „Národní třída“

**Setkání křesťanů z různých církví
ke chvalám a přímluvným modlitbám
(nejen) za naši zemi**

- **Přípravný tým:** P. Šimmer, J. Unger, L. Ondráček, M. Kačírek, D. Loula, T. Korčák, M. Kouklík a R. Novotná
- **Hudební skupina** pražského Domu modliteb (IHOPP)
- Akci bude předcházet **třídenní půst** (20. – 22. 5.).
- Pořádáno pod záštitou KMS a ČEA.
- **Akci můžete podpořit darem** na účet
č. 576 955 803/0300 (ČSOB),
v. s. 682500.
- **Bližší informace:**
www.gdop.prayer-house.net (česky),
www.globaldayofprayer.com (anglicky)



Biblické hodiny na regionu Jih

Kdy: Každou středu v 18:30

Kde: ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Praha 4, Modřany.

Metro C Kačerov, bus 139, 205 do zast. „Labe“

Metro B Smích. nádr. bus 253 do zast. „Družná“

Vstup zdarma

Témata:

7.4. J. Hradová:

O svatební hostině a svatebních šatech.

Jak se vystrojit, abychom uctili hostitele?

Mám radost z toho, z čeho se raduje Bůh?

14.4. D. Drápal: Boží pokoj

Co znamená být smířen s Bohem; Křesťany nic

nerozhází? Můžeme být "nad věcí"?

21.4. M. Poborský: Rovnováha v Bibli

Konání vlastního spasení a spočinutí v jistotě spásy.

Spasen jednou provždy?

28.4. D. Drápal: Žalm 63

Touha po Bohu. Čím se sytíš?

A co když Tě opouští spánek?

Kdo daruje či levně prodá
nábytek a vybavení do domácnosti
snoubencům z Prahy 4?
Velmi děkujeme.

Kontakt: Dorothy, tel. 608 440 857,
email: naludora@yahoo.com

**Pronajmu krásný,
zrekonstruovaný byt 2+1,**
v parku,
na metru B Invalidovna.
Volný ihned.

Kontakt: 737 413 092,
email: zdeherman@gmail.com

Základy křesťanského života 2010

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství,
možnost dotazů a osobních rozhovorů

Kdy: 21. 1. – 22. 4. 2010, vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 - Libeň, Metro B Palmovka

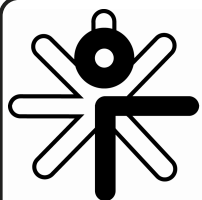
Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

témata přednášek

- | | |
|--|---|
| 1) 21.1. Ze smrti do života | 8) 11.3. Modlitba |
| 2) 28.1. Nový život, křest | 9) 18.3. Odpuštění |
| 3) 4.2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem | 10) 25.3. Uzdravení z nemocí |
| 4) 11.2. Bible – Boží slovo | 11) 1.4. Osvobození od hříchů minulosti |
| 5) 18.2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci? | 12) 8.4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši |
| 6) 25.2. Naplnění svatým Duchem | 13) 15.4. Co je to církev? |
| 7) 4.3. Každý den s Bohem | 14) 22.4. Pán Ježíš přijde znovu |



**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz



Modlitební výprava do Jeruzaléma

Termín: 2.5. - 13.5. 2010

Místo: **Jeruzalémský dům modliteb pro všechny národy**

Cena: 21.000,- Kč (letenka, ubytování, jídlo a výlety)

Pořádá: Alena Krausová (Jeruzalémský dům modliteb),

Petr Kácha (KS Praha - region Střed)

Kontakt: Petr Kácha 775 383 690

(Uvidíme se v Jeruzalémě!)

KULTUROU PROTI ANTISEMITISMU A NEONACISMU

Neděle 18. dubna 2010

POCHOD DOBRÉ VŮLE

13.30 hodin

Praha, Staroměstské náměstí

Připojte se k nám a přijďte pokojně a kulturně reagovat na agresivitu a nevědomost rasistů. Na trase do Valdštejnské zahrady vás čeká taneční a hudební překvapení.



VŠICHNI JSME LIDI

15 hodin

Praha, Valdštejnská zahrada

Setkání, na kterém promluví řada známých osobností i pamětník, který přežil vraždění nacistů. Vystoupí též izraelský jazzový zpěvák **Amos Hoffman** se svou skupinou.

K triumfu zla postačí, když slušní lidé nebudou dělat nic!

Pořádá Mezinárodní křesťanské velvyslanectví Jeruzalém ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy a Senátem Parlamentu ČR. Vstup volný.

www.vsichnijsmelidi.cz

Mládež KS Praha a ICP pořádá:

P 3

**Prague – Pray – Praise
Praha – Modlitba – Chvála**



(modlitby, chvály, workshopy, hry... společně s dalšími mládežníky z jiných národů a církví)

Kdy: 24. dubna 2010, začátek 14,00

Kde: Sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8

Info: www.mladezpraha.kaes.cz

večerní setkání pro mládež, kde to žije!



**Supr! Skvělý!
Bomba!**

hudba • tanec
scénky • hry
vstup zdarma

11.04.10 v šest hodin
Škola TGM
Ortenovo Nám. 34, Praha 7

Křesťanské společenství Praha www.mladezpraha.kaes.cz/sesta sesta@kaes.cz
724 435 309 (Dita Frantíková)

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

2. 5. Ládvi

Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka z reg. Střed
Kázání: Lubomír Ondráček

6. 6. Ládvi

Hudební skupina pod vedením Petra Homolky z reg. Východ
Kázání: Peter Game: Žijte Duchem

Sborová modlitební

Pondělí 12.4. v 18:00

Setkání služebníků

Sobota 5.6., 18.9. a 27.11. v 9:00

Výroční sborové shromáždění

Středa 19.5. v 18:00

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel Lama	

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/21

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Počet členů:** 112/22/49
- **Narození:** Kateřina Václavíková
- **Výstup:** Jiří Jelínek

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30 Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 53/10/22
- **Vyškrtnutí:** Martin a Mirka Zelinovi a syn Lukáš/

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
- **Počet členů:** 44/2/27

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 88/24/56

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 79/16/26

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Modlitební:** každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
- **Počet členů:** 81/11/23
- **Úmrtí:** Milada Klímová

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/4/23

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 2. května 2010.**

